

ABONAMENTUL:
 Pe un an . . . 24.— Cor.
 Pe jumătate an 14.— "
 Pe 3 luni . . . 7.— "
 Pe o lună . . . 2.40 "
 Pentru România și
 străinătate:
 Pe un an . . . 40.— franci.
 Telefon
 pentru oraș și interurban
 Nr. 750.

ROMÂNUL

REDACȚIA

ADMINISTRȚIA
 Strada Zrinyi Nrul 1/a
 INSERTIUNILE
 se primesc la admul-
 strate.
 Anunțurile publice și Low
 deschis costă șirul 20 fil.
 Manuscrisurile nu se în-
 napolază.

Situația în România.

Liniște și răbdare!

Reproducem articolul de mai jos din ziarul „Dreptatea” din București, care proiectează o vie lumină asupra actualei stări de spirit în România:

După zece luni de războiu cari nu fac decât să prevadă încă alte cel puțin zece luni, — lumea cinstită socotește: ce-ar fi făcut mica noastră țară, cu mijloacele ei economice și financiare, după o așa încercare și în fața unei asemenea perspective?

Dar, sunt oameni cari de dragul consecvenței cred că e mai eroic să persisti în greșală decât să te închini în fața celui ce ți-o evidentiază cu biruința lui.

Ziarele naționale, — primii bravi ostași ai împlinirii idealului național, — ar trebui să nu întineze cu o nerăbdare, nu numai inutilă dar și vinovată, o victorie cinstită care e a lor, numai a lor: aceea că au indicat, cu pățimașă lor pornire, calea, singura cale pe care găsim azi omul ce l-am contestat până mai ieri.

Trebuie să se știe, că nu s'a făcut până azi, în țara românească, politică rusească, tot așa cum nu s'a făcut nici de cea nemțească. Aceasta trebuie s'o sublinieze presa naționalistă pentru a-și merita numele. Căci, de dragul consecvenței, firește — ajungem să apărăm politica rusească mai sentimental ca „Nowoje Wremja” și oamenii politici, cinstiți de un neam întreg, se pomenesc înflăcărați de socotelile Petrogradului mai hotărât ca d. Sassonow însuși!

Să ni se ierte mărturisirea: între politica isteată a dlui Sassonow și între tăcerea bătută a dlui Brătianu, preferim pe a acestuia,

cu toate urgiile ce ni s'ar trage după urma preferinței noastre!

Credem, că e mare necaz la Petrograd împotriva faptului, că România nu e țara pe care d. Poklewski-Koziel o văzuse aclamându-l în curtea casei sale din București într'un moment când, salutând răzbunarea Franței și înfrigați că aripa albă a visului secular le atinge vestitor frunțile descrescitate, Românii generoși s'au văzut în curtea legației rusești — mult mai apropiată de Dacia ca legația franceză!

Dar, necazul la Petrograd nu poate constitui motiv de acțiune pentru noi, tot așa cum indispoziția fraților italieni dela Roma nu poate fi pentru noi altceva decât un semn de manifestare a fraternității și nu un imbold de... răsturnare a guvernului.

Să lăsăm pe d. Brătianu să lucreze — pentru că zece luni de zile ne-au învățat să-i respectăm tăcerea.

Acum, când știm unde suntem și pe ce cale mergem, — să facem liniște. Cu larmă s'a găsit drumul, numai cu liniște se poate merge bine pe întinsul lui, foarte anevoios.

Sub titlul „D. Brătianu nu vrea războiu”, ziarul „Adevărul” din București reproduce un articol din ziarul parizian „L'Echo de Paris” dela 25 Mai, datorit dlui Jean Herbette, unul din cei mai buni cunoscători ai politicii externe, în care articol între altele se fac următoarele aprecieri curioase despre politica guvernului român”:

Nu uităm că înainte de a-și asuma răspunderea unui războiu, guvernul român este dator să socoată rezultatele. Elementul esențial al acestui calcul, este voința Rusiei. Se așteptau deci de mult tratativele ruso-române în cari să fie discutate.

Tratativele după cum au anunțat pe atunci ziarele au început acum câteva săptămâni la Petrograd. Bine înțeles că nu voiu da amănunte despre dispozițiile respective ale celor două state mici asupra situației tratativelor; sunt chestiuni confidențiale și apoi nici nu sunt afacerile noastre, ci ale aliaților noștri. Dar poate că nu depășim rolul nostru de spectatori depărtați și discreți, dorind o soluțiune apropiată. Sfortările contra Germaniei și Austriei vor fi mai eficace și deci mai puțin costisitoare dacă se vor face în mod simultan. Când mai mulți oameni lucrează împreună pentru a doborî un copac au mai multă șansă de reușită cu mai puțină osteneală, cu condiția să lucreze toți deodată. Voiu face deci urări nu numai în interesul aliaților ci și în interesul României, dacă sperăm că ea nu va lăsa să treacă prea mult timp dela intervenția Italiei, pentru a interveni și ea.

Fără a da nimănu sfaturi — acesta nu e rolul publicului, — suntem făcuți să ne zicem:

— Fie că ambele părți să se silească a se înțelege! A trata, înseamnă a fi îngăduitor! Cel care repetă totul sau nimic, caută un pretext pentru a rupe tratativele, iar nu un teren pentru înțelegere. Din partea aliaților noștri Ruși la care e natural să ne gândim întâi, suntem pe deplin asigurați. Istoria lor trecută și recentă, arată că știu să facă sacrificii, mai ales când sunt siguri a găsi sentimente corespunzătoare sentimentelor lor.

Dar într'o negociere diplomatică, națiunile nu se exprimă decât prin glasul guvernului. Ministerul Brătianu încarnează oare convingerile intervenționiste ale poporului?

Spre lazarete.

Ne-adună de pe câmpul morții crude,
 In vagonete ce se duc trândave,
 Cu legănări de mbătrânite nave....
 Ni-s hainele de sânge încă ude,
 Ni-s mâinile de sânge încă ude!....

Din lupte pe viață și pe moarte
 Atâți schilavi sunt duși acum în cete....
 Sunt duși încet spre albe lazarete,
 Spre lazarete 'n zările deșarte
 Și de acolo iarăș mai departe....

Iar soarele brutal ce-acum răsare,
 Aruncă raze calde-amețitoare
 Pe drumurile unde trecem noi,
 Noi ultimii pământului eroi!....

Ne duc!....
 In monotone sgomote ne duc....
 Ne duc și nu ne-om mai întoarce-aici....
Ni-e părul alb, suntem bătrâni voinici....
 Ni-s hainele de sânge încă ude,
 Ni-s mâinile de sânge încă ude!..

Povestea morților dela Nancy.

— Strămoșii Maj. Sale monarhului. —

Acum zece luni, pe vremea când batalioanele germane invadaseră teritoriul francez cu un avânt, căruia nici o putere omenească părea că nu o să se poată împotrivi, a doua zi după ce comunicatul oficial anunța că armata generalului, nu mai știu care, se afla în fața orașului Nancy, ziarele germane publicau o informațiune foarte scurtă și tot atât de anodină pentru cea mai mare parte din cetitori, dar foarte lungă și plină de înțeles pentru puținii cetitori obișnuiți să descifreze și printre rânduri.

În parte, înțelesul acestei informațiuni a fost complectat de către ziarele elvețiene acum câteva zile. Adevăratul ei înțeles însă, trebuie căutat ceva mai departe decât în coloanele unui cotidian.

S'o urmărim însă în mod cronologic.

Acum vre-o 10 luni, ziarele germane anunțau că Maj. Sa monarhul Francisc Iosif adresase împăratului Wilhelm o scrisoare prin care îl ruga să nu-i bombardeze mormântul strămoșilor săi.

Iată dar o primă nedumerire pentru cetitorii ziarelor cari nu deschiseră încă un manual de istorie pentru a cerceta întreaga filiațiune a vechi case de Habsburg. Acum câteva zile însă,

ziarele elvețiene, publică știrea, iarăș de puțină importanță, cumcă d. Foch intendentul locuințelor imperiale din Austria, s'a întâlnit la Basel cu d. Hesse notar francez și că amândoi au discutat cu privire la reparațiunile urgente ce trebuiesc făcute unor anume anexe ale Bisericii Cordelierilor din Nancy, biserică pe care obiceiurile par a n'o fi putut cruța așa după cum împăratului Francisc Iosif își exprimase dorința.

Cu toate că cele două informațiuni se completează suficient pentru cei inițiați, din cele cetite în ziare însă, nu toată lumea o să poată înțelege, cum trebuie, misterul acestui senzațional fapt-divers, al cărui început trebuie căutat în istorie și anume către sfârșitul anului 1710.

Să deschidem dar istoria.

În anul 1867 cu prilejul primei expoziții universale franceze, împăratul Francisc Iosif care împreună cu alți suverani ai Europei era invitatul împăratului Napoleon III, la recepția dela primăria Parisului, luând cuvântul la rândul său, printre altele pronunță și următoarele fraze:

„Acum câteva zile, când ajuns la Nancy, am vizitat mormântul strămoșilor mei, nu m'am putut împiedeca de a nu formula o dorință cu atât mai scumpă inimii mele, cu cât simt datoră s'o desvăluiesc aci... Vai, imi ziceam eu, oare în aceste morminte păzite de către o națiune generoasă,

român cum ministerul Salandra, de exemplu, a încarnat convingerile intervenționiste ale poporului italian? Iată cece publicul francez n'a avut încă prilej să descurce. Iată pentru ce acum are oarecare grijă a se interesa de cece cere guvernul din București. Cum să se pasioneze cineva de hotărârile unui contract de căsătorie când încă nu s'a putut ghici dacă tutorele miresei este decis a-și da consimțământul?

Dela Academia Română.

Știri nouă asupra legăturilor țării românești cu biserica constantinopolitană.

Academia Română a ținut Vineri o ședință publică sub președinția dlui D. Onciul, în care d. prof. N. Iorga, a făcut o interesantă comunicare asupra legăturilor țării românești cu biserica constantinopolitană.

Intre hârtiile necatalogate ale Academiei Române — a spus conferențiarul — s'au găsit acte importante, vădind legăturile noastre cu patriarhia din Constantinopol.

Primul act este Tonus-ul patriarhal către Șerban Cantacuzino Vodă. Din acest act iese în evidență legătura strânsă între tronul țării românești, atât prin legătura de rudenie între unii domni și patriarhi, dar și prin însăși influența unor domnii Vasile Lupu asupra scaunului patriarhal, prin ajutoarele bănești acordate.

Această influență cu timpul a scăzut din Moldova trecând în Valahia.

Dacă însă situația în Moldova era mai liberă față de scaunul ecumenic, atitudinea patriarhiei către Muntenia a fost exercitată mai direct, reclamând unele drepturi din partea scaunului patriarhal; cu timpul însă, din cauza slăbiciunii financiare a Constantinopolului, dependența bisericii muntene a scăzut, rămânând numai o legătură de conformare a canoanelor.

n'am putea oare noi îngropa toate discordiile cari pot separa două popoare menite să meargă mână în mână pe calea progresului și a civilizației?

Cine sunt însă îngropatii din Biserica Cordelierilor din Nancy? Și ce legătură poate avea bătrânul împărat *Francisc Iosif* cu morții cari dorm de veacuri pe teritoriul francez?...

Morții sunt ducii de Lorena. Și ducii de Lorena, cu începere din anul 1740 contează ca strămoși ai Habsburgilor de azi, a căror ramură bărbătească fiind stinsă prin moartea împăratului *Carol VI*, fuse altoită cu sânge francez de către „*Francois Duc de Loraine*”, bărbatul *Mariei Terezia*, pe care istoria îl cunoaște sub numele de împăratul *Francisc I* și cu care genealogia familiei de Habsburg spune că se inaugurează noua ramură a casei de Habsburg-Austria.

De atunci și până azi, Biserica Cordelierilor din Nancy, fostă proprietate a vechilor duci de Lorena, contează ca proprietate a Casei de Habsburg, proprietate pe care guvernul republican al Franței, a respectat-o, dar pe care obuzele germane par a n'o fi putut-o cruța după cum bătrânul monarh își exprimase dorința față de puternicul său aliat.

Mâne, mâni pioase vor veni să repare stricăciunile mormintelor și să mângăie supărările morților cauzate de mâinile sacrilege ale războinicilor.

Mâne poate ramura de maslin va coborî din nou nu numai pe somnul ducilor de Lorena strămoșii împăratului *Francisc Iosif*, ci pe toți strămoșii învrăjbiților de azi... Bisericele își vor ridica din nou turlele spre cer, fără teama de a fi din nou retezate de obuzele dușmane, iar morții din Franța și de pe aiurea, morții de veacuri și morții de ieri, vor asculta din nou povestea eternă a glasului de clopot, singura care poate răscumpăra grozăvia glasului de tun.

V-I.

D. Iorga a citat comunicările dintre patriarhul Dionisie și Șerban Cantacuzino Vodă pentru readucerea pe scaunul mitropoliei valahe a mitropolitului Teodosie, — așa cum a voit domnul muntean.

D. Iorga a mai citit o scrisoare din 1682, după ce patriarhul Dionisie fusese scos din scaun și înlocuit cu Iacob, cece a supărat pe Șerban Vodă — care mai în urmă a fost afurisit de patriarhul Iacob. Venind pe tronul muntean Constantin Brâncoveanu, a intervenit la Constantinopol, ca afurisenia să fie ridicată, cece s'a și întâmplat, căci patriarhia avea nevoie de ajutorul domnului muntean. În timpul acestei domnii, e de remarcat sgârzenia lui Brâncoveanu față de patriarhie. Legăturile lui Brâncoveanu erau întrucâtva rezervate; poate a contribuit la aceasta și faptul că Brâncoveanu avea de gând să tâlmăcească scrierile religioase într'o limbă mai populară. Patriarhia însă s'a opus cu semetie.

Conferențiarul citează ca document o tragi-comedie tipărită în grecește a București la 1697, numită „Acuri” — grajdul.

În această tragi-comedie, inferioară din punct de vedere literar, se arată într'o lumină adevărată faptele cari se petreceau în personalul clerului patriarhal și clericii noștri.

Biserica din Constantinopol ajunsese pe la jum. sec. XVII într'o stare incompatibilă cu demnitatea, ce s'așteaptă dela un așezământ de morală evlavioasă. Intre patriarhi și personalul clerical se dădeau lupte, cu orice fel de mijloace, cece făcea biserica nevrednică de ajutoarele pe cari domnii noștri se simțeau atrași să le dea patriarhiei.

Ședința publică s'a ridicat la orele 3 și jumătate.

Colonel David baron Urs de Margină la Solferino și la Lissa.

—Conferență ținută în reuniunile militare științifice la Brașov și Sibiu, în 14 Ianuarie și 4 Februarie 1898, de Fr. Rieger, col. ces. și reg.

(Urmare).

(15)

„19 Iulie 1866. — Poate că înainte de a-ți veni în mână această epistolă, telegraful vă va vesti victoria flotei și luarea Lissei.

Această insulă se cheamă Gibraltarul Mării Adriatice și dominează țărmlul ei de este tot așa, ca și insula Tremitti pe cel de vest. În epoca revoluțiunii și a imperiului, Francezii și Englezii s'au luptat mult pentru dominația peste această insulă. Cine nu cunoștea importanța posesiunii acesteia, precum și siguranța, ce Italia va câștiga cu ea? Dela 27 Iulie, de când Tegetthoff a aflat, că noi voim să-l atacăm, flota austriacă nu cutează să se depărteze de Pola și Fasana. Și cum în prezent flota noastră este stăpână peste Adria, posesiunea Lissei îi va asigura această stăpânire și pe viitor.

(Aci urmează descrierea luptei dela 18 Iulie, identică cu cea menționată mai sus, apoi mai zice):

Mai târziu aflăram, că garnizoana din Lissa e de 2500 oameni și ar avea numeroase și bune tunuri. Flota noastră avea să înceapă atacul pe la trei puncte. Vacca avea să atace Comisa, al cărei port era apărat de două baterii. Albini trebuia să debarcheze la Manego, care era apărat tot de două baterii. Admiratul Persano atacă cu al treilea grup de corăbii portul St. Giorgio, care era apărat de patru forturi și două baterii. La 11 și jum. ore începu atacul și dură până la 7 și jum. seara. Către ora 2 sări în aer o magazie de pulbere a inamicului, jumătate oră mai târziu o a doua și cu aceasta restul fortului și pavilionul. Pe la 3, tunurile dela St. Giorgio erau demontate și aduse la tăcere.

Curajul și entuziasmul Austriacilor nu se poate descrie. (Aci urmează câteva rânduri indescifrabile). Ei fură demni de admirat. De patru-ori se întoarseră ei spre retragere, dar iarăși se adunară din nou și ripostau focul. Și când noi le lăsam numai câte o minută timp, ei se reîntorceau iarăși înapoi în baterii.

La un timp dat „Re d'Italia” trebui să se apropie de coastă și de forturi la 400 m. și de aci să deschidă focul cu tunurile Anstrong și altele. — 107 salve fură trase asupra fortului. Vă asigur, că era o muzică admirabilă, în urma căreia tunurile și bastioanele insulei căpătară înfățișarea ruinelor. — Focurile Austriacilor erau ochite admirabil de bine. Obuzele lor făceau sărituri infernale

în partea dindărăt a corăbii, pe care mă aflam eu. Și cu deosebire dureros este faptul, că corabia noastră — cu toată cuirasa ei — are câțiva morți!”

Dar să ne întoarcem înapoi la istorisirea întâmplărilor.

Căpitanul Sandri, după stricarea cablului telegrafic, se întoarse târziu, pe la 10 ore noaptea, la flotă și raportă, că încă înainte de întreruperea cablului a trecut o telegramă dele Tegetthoff către colonelul br. Urs, de cuprinsul următor: „Garnizoana să se țină, ajutorul flotei e probabil”. O astfel de telegramă n'a fost expedită. Tegetthoff doria numai să aibă date precise despre numărul și felul corăbiilor inamice pentru a vedea, dacă grosul flotei este sau nu la Lissa. Persano însă luă de bună știrea adusă de Sandri, dar văzu într'însa o amăgire, ca să-l facă să renunțe la înoirea atacului asupra Lissei. După aceasta se finu un consiliu de războiu pe bordul corăbiei admiralului, în care comandantul trupelor de debarcare și alți subcomandanți declarară dubietatea lor în reușita atacului. Totuș Persano se decise a ține grosul flotei sale gata pentru a respinge, la 19 Iulie, escadra imperială, iar cu o parte din vase debarcarea la Karober. La 19 însă procedă Persano numai la executarea în parte a planului, ordonând lui Vacca și Albini să continue deocamdată bombardarea întăririlor, dar debarcarea să n'o efectueze încă. Vacca bombardă de afară uvragele din portul St. Giorgio, Albini se apropiă de peninsula dela Karober și deschise de acolo focul. Bateriile și tunurile răspunseră numai slab. După o oră de bombardare, corăbiile iarăși încetară focul, Vacca pluti spre nordvest, Albini pe lângă coasta de nord spre Comisa. Persano scrisse în notița sa: „Uvragele răspund slab, la ora 9 ele încetară afară de turnul Wellington” Eu ordon încetarea focului, fiind zădarnic, și dispun „ca trupa să dejuneze”.

(Va urma).

Scrisori din București.

Lupta fratricidă. — Vizita Suveranilor la Craiova, Segarcea și Sadova. — Distingerea dnei Lucia Cosma.

București, 21 Iunie.

Sciziunea conservatoare a luat forma definitivă și lămurită. Cele două tabere s'au așezat în poziții de luptă și spectacolul a început. Spectacolul început la București, se continuă în provincie, luând proporții necunoscute, chiar în istoria luptelor din partidul conservator.

Nu avem dreptul să ne amestecăm în această luptă fratricidă. Am avut însă dreptul, ca dela început să ne exprimăm regretul față de tulburarea produsă în viața publică a țării, în actualele împrejurări, de sciziunea din partidul conservator.

Nu e vremea invectivelor și a luptelor personale. Dacă ruptura s'a făcut pe o chestie de principiu, lupta — dacă mai poate fi vorba de lupte interne astăzi! — trebuie să se mărginească numai pe acest teren și să nu îmbrace forma unor violențe și învinuiri, cari nu pot decât scorbri prestigiul vieții noastre politice.

Să se potolească furia luptei fratricide, pentru ca armonia ce trebuie să stăpânească astăzi toate sufletele, să nu fie prea adânc, și poate iremediabil, sdrunchinată. S'a spus că în fața evenimentelor actuale avem nevoie mai mult decât oricând de solidaritatea tuturor fiilor acestei țări și nu se cuvine ca această solidaritate să fie atât de grav tulburată tocmai de membrii unui partid de guvernământ...

Zilele trecute populațiunea din județul Dolj a sărbătorit vizita Suveranilor cu multă bucurie. Suveranii au fost primiți pretutindenea cu flori și urale.

M. S. regele Ferdinand a sosit la Craiova însoțit de d. ministru al domeniilor Alex. Constantinescu. În Craiova, în gară suveranul a fost primit de d. Const. Pop, prefectul județului. De aci suveranul a plecat la Segarcea, însoțit de d. ministru și de d. prefect Pop.

În gară suveranul a fost întâmpinat cu pâine și sare de d. colonel Balif, primarul din Segarcea în fruntea primarilor din satele vecine și reprezentanții autorităților.

În Segarcea sosise cu o zi înainte M. S. regina cu prinopeșele.

Dela gară, suveranii s'au dus însoțiți de oaspeți la instalațiunile de pe domeniul regal, unde copii în haină de sărbătoare, I-au întâmpinat cu „Imnul regal”. Tărâni înșirați dealungul șoselei manifestau cu căldură sentimentele lor de respect și iubire către suveran.

Unul dintre ei, prezentat M. S. regelui, a exprimat recunoștința obștei pentru dărnicia regală care a rezolvit chestiunea embaticurilor din Segarcea. Săteanul a mulțumit suveranului pentru cele 1200 pogoane dăruite obștei.

Dela Segarcea MM. LL. regele și regina însoțită de principese au pornit cu automobilele la Sadova, alt domeniu regal, trecând prin mai multe comune pe unde populația a făcut suveranilor ovațiuni. Pretutindeni arcuri de triumf, de verdeată cu portretele suveranilor, primăriile, școlile și casele țărănilor erau pavozate și ornate cu foi de stejar.

Populațiunea era înșirată pe marginea șoselelor și învățătorii cu copiii intonau imnul regal când cortegiul regal trecea. Primirea entuziastă și dragostea locuitorilor au mișcat adânc pe suverani.

După ce au dejunat la Sadova, suveranii cu principesele au vizitat instalarea domeniului Sadova, în deosebi țesătoria de mătase, care a atras atențiunea specială a înalților oaspeți.

De aci suveranii au trecut la Comosteni, unde au vizitat școala; aci revizorul școlar Stănculescu a rostit un inimos discurs. Suveranii au admirat aci țesătoria naționale lucrate de elevele școlii și de sâtence.

Masa de seară, suveranii au luat-o la Segarcea, unde au rămas până la ora 12, când cu un tren special au plecat spre București.

Suveranii au fost însoțiți de d. prefect Const. Pop, căruia MM. LL. regele și regina i-au exprimat înalta lor satisfacție pentru primirea ce Li s'a făcut și manifestarea populației în tot timpul vizitei în județul Dolj.

Cu multă plăcere vă comunicăm știrea, că M. S. regele a semnat decretul prin care se acordă medalia „Bene Merenti” cl. I, distinciei noastre artistice dna Lucia Cosma, pentru merite artistice.

Războiul.

Telegrame oficiale.

Biroul telegrafic ungar ne trimite spre publicare următoarele telegrame oficiale:

Budapesta, 23 Iunie. — Se comunică dela cartierul general:

Pe frontul rus: Pe frontul nordvestic și vestic al inelului orașului Lemberg, linia de apărare rusească în sectorul Zolkiew-Mikolajow a fost deținută de mari forțe rusești. În 22 Iunie la ora 5 dimineața landwehrul vienezi au luat cu asalt fortul Rzezna situat lângă drumul Janow-Lemberg. În acest răstimp, de către nordvest, trecând peste înălțimile situate spre ost dela păraul Mlinowk trupele noastre au luat cu asalt câteva tranșee în fața înălțimii Lisagora. Înainte de amiază, continuând înaintarea spre oraș, după lupte crâncene am cucerit celelalte forturi și fortificații ale frontului nordvestic și vestic și astfel frontul rus din nou a fost rupt, iar inamicul din nou a fost silit să se retragă cu pierderi grave. În cursul urmăririi, trupele noastre au înaintat pe înălțimile situate spre ost și nordost dela oraș, iar spre sud dela Lemberg au trecut pe drumul ce duce spre Mikolajow. După amiază la orele 4 generalul Böhm-Ermolli în fruntea trupelor celei de a doua armată a intrat în orașul Lemberg în aclamațiunile și ovațiunile entuziaste ale populației. Rușii sunt în retragere și spre ost dela Zolkiew și la Rawaruska. În regiunea dela Tanew am respins câteva atacuri izolate ale inamicului. Azi noapte, inamicul a început să evacueze pozițiile în regiunea dintre San și Vistula, precum și în regiunea muntoasă dela Kielze. Pretutindeni ei sunt urmăriți de către trupele aliate. Situația generală pe frontul Nistrului e neschimbată.

Pe frontul italian: În prima lună a războiului lor Italianii n'au obținut nici un fel de succes. Spre sudvest trupele noastre dețin frontiera și pozițiile lor din apropierea frontierei întocmai ca și la începutul războiului. Pe frontul Isonzului toate tentativele de atac ale inamicului date în regiunea fortificată dela Flits-Malborghetto, pe culmea Carnel și pe toate frontierele tiroleze au eșuat cu pierderi grave pentru el.

Berlin, 23 Iunie. — Se anunță dela marele cartier general:

Ieri am bombardat Dünkirchen, precum și trupele concentrate la Bergens, la Hondschooten, la Fournes și la Cassel. La Givenchy, imediat spre nord dela canalul La Bassée și la Neuville, artileria noastră a înăbușit în germene atacurile inamice. Am progresat în lupta de tranșee ce s'a dat spre sud dela Souchez. Pe înălțimile dela Meuză, Francezii și-au continuat fără eficacitate tentativele de rupere a frontului. Am respins toate

atacurile inamice cu pierderi considerabile pentru inamic. Am capturat 280 Francezi nerăniți, între cari 3 ofițeri, 7 mitraliere și 20 aruncătoare de bombe. Luptele de avangarde ce se dau spre ost dela Lüneville sunt încă în curs. În Vosgi am luat cu asalt cota nr. 631 situată în regiunea de lângă Ban de Sap, care de câteva luni era un obiect de puternică rivalitate. Aci am capturat 193 prizonieri, 3 mitraliere, 1 aruncătoare de bombe și altfel de material de război. Spre sud dela Neuville, un aeroplan al nostru a doborât un avion inamic. Comunicatul francez pretinzând că trupele belgiene au cucerit un tranșeu spre sudvest dela Saint Georges, e mistificat.

Pe frontul oriental: Nu se înregistrează nici un eveniment.

Pe frontul sudoriental: Ieri după amiază, trupele austro-ungare au luat cu asalt orașul Lemberg, iar în noaptea următoare au luat și pozițiunile dela Sceretz, în regiunea dintre Mikolajow și Lemberg, lângă Nistru. Urmărirea spre nord din partea noastră a progresat începând dela Lemberg spre ost peste Zoltaușen și până la linia dela Turinka (spre nordest dela Zolkiew). Situația la Rawaruska și spre vest de aci e neschimbată. Rușii încep a se retrage din unghiul dintre Vistula și San și spre vest dela cursul superior al Vistulei.

Speranțele Germanilor la Dardanele.

Petrograd. Corespondentul din Sofia al ziarului rusesc „Kievscaia Misal” căutând a afla rostul concesiunilor pentru cari Germania insistă pe lângă Turcia să le facă Bulgariei, comunică ziarului său următoarele:

„Germanii socot, că rezultatul războiului ruso-german depinde în mare măsură de soarta Dardanelor. Dacă strămtorile rezistă, Rusia nu poate opune o prea mare rezistență, dat fiind că munițiunile pe cari le primește pe alte căi, nu sunt suficiente spre a răspunde marelui risipe, pe care o fac Germanii. Astfel că gonirea Rușilor din Galiția și cucerirea Varșoviei este sigură. Dimpotrivă, dacă strămtorile cad, Rusia poate primi mari cantități de munițiuni și poate rezista cu ușurință. Ori, Germania fiind convinsă, că Dardanelele pot fi cucerite numai dacă intervine și Bulgaria, face tot posibilul spre a smulge Bulgariei declarația de neutralitate definitivă”.

Bombardarea localității Csmé.

Mitilene. — Torpiloarele franceze cari au bombardat Dumineca trecută Csmé, au aruncat asupra acestei localități mai mult de 200 de ghiulele, vătămând vama și 3 corăbii din port.

Va ceda România Bulgariei o parte din Dobrogea?

București. — În cercurile politice de aici se afirmă cu siguranță că o înțelegere între România și Bulgaria, pentru care se tratează acum, se va face numai pe baza unei cedări din partea României a unei porțiuni din cadrulaterul ocupat de România la 1913 dela Bulgari. În această privință, generalul Crăinceanu, fost ministru de război, în guvernul Brătianu, declară fără rezervă, în ziarul „Universul” sub titlul „Frustrării strategice”:

— „Mai sunt apoi frustrării strategice artificiale, care în lipsa unui obstacol strategic natural, se întăresc cu fortificațiuni numeroase, precum e noua frontieră a României în Dobrogea, fie cea actuală, fie cea care ne va rămânea, în caz că noi, vom ceda Bulgariei, jumătate, în formă de triumf, din patruleterul anexat. A ceda la timp și ce trebuie e mai eroic și mai folositor decât a rezista cu încăpăținare”.

Declarațiile ministrului de externe al României.

București. — „L'Independance Roumaine”, oficiul francez al guvernului român publică următorul comunicat:

„Suntem autorizați să desmăntim pretinsele declarațiuni asupra politicii noastre externe pe cari d. Emil Porumbaru, ministrul de externe, le-ar fi făcut trimisului special al ziarului parisian „L'Information”, așa cum ele au fost reproduse de „Le Journal des Balcanes” și „La Roumanie”.

„Marele vinovat”.

Sofia. — Scriitorul militar bulgar Anghelov publică în ziarul social-democrat „Kambana” din Sofia un articol, în care spune între altele, următoarele despre Rusia:

— În ne mai pomenita baie de sânge din Galiția, Rusia seamănă cu taurul legat și dus la abator pentru a fi tăiat și înecat în propriul său sânge. Nu e asta o

pedeapsă meritată pentru marile păcate ale Rusiei? Un popor fără cultură vrea să nimicească cultura, civilizațiunea și libertatea. Patria clasică a reacțiunilor, a temnițelor siberiene și regimului polițial. Rusia, care își ține proprii săi cetățeni în robia parasitiilor degenerați, și a cărei viață publică este ferecată de câțiva „mari” duci, Rusia, această ultimă țară a Europei civilizate a voit să desfășoare steagul libertății și să libereze popoarele cele mai culte și libere de sub un pretins jug, în numele unor asemenea idei a „liberat” înainte cu veacuri și Djinghiskan popoarele, din ale căror cadavre și căpățini a ridicat movile și piramide spăimântătoare. Rusia trebuie să-și ispășească acum toate păcatele. Marele și greul blăstăm, ce apasă această țară medievală, acum se îndeplinește.

Situația în Basarabia.

București. — „Ziua” primește următoarea telegramă dela corespondentul său din Burdujeni:

„Unele gazete din capitală, alarmând cetitorii cu înfrângerea Austro-ungarilor în Basarabia și gonirea lor cu mari pierderi de acolo, m'am transportat imediat la Hatna, spre a mă putea convinge, cum e situația Austro-Ungarilor pe acest front; iată ce am putut afla acolo: Austro-Ungarii, după cum am anunțat, înaltau cu succes pe teritoriul Basarabiei, prinzând însă de veste, că o mare forță numerică rusească s'a adunat la punctul Lipkany, s'au retras până la Noua-Suliță rusească, fără nici o luptă, unde fortificându-se bine, sunt în așteptarea a noul forțe, ce vor sosi curând. Odată aceste ajutoare sosite, vor lua din nou ofensiva, a cărei succese se prevăd de pe acum”.

Cum explică Englezii și Francezii înfrângerile rusești.

Londra. — „Daily Telegraph” îi scuză pe Ruși pentru înfrângerile ce le-au suferit, scriind că din armata rusească sunt în concediu pentru secriș, peste un milion și jumătate soldați.

Paris. — Pressa franceză încunjură să scrie despre consecințele retragerii rusești și încearcă să-i facă pe Francezi să creadă că Rușii se retrag intenționat. Comandamentul rusesc — scriu ziarele franceze — intenționează să-i înșele pe aliați până la locul destinat de el ca apoi acolo să-i înfrângă total, cum au făcut acum o sută de ani cu Napoleon atragându-l până la Moscva.

„Times” îi însuflețește pe Englezi.

Rotterdam. — „Times” a început să publice o serie de articole, în cari face cunoscute operațiunile armatei franceze. Se provoacă la lupta dela Marne în care au luat parte un milion și jumătate Francezi, câta vreme din partea Englezilor se găsea atunci în Franța numai o armată de 100 mii soldați. Nu e mirare — spune ziarul londonez — că Englezii au cucerit un teritoriu numai foarte mic și de mai multă vreme nu mai pot adaoga nimic la el. Englezii ar trebui să dea un ajutor cu mult mai mare, dacă doresc să înfrângă Germania. Biruința e nu numai pentru Franța ci și pentru Anglia o chestie de existență. Trebuie să facem încă foarte mult — scrie „Times” — pentru ca să ne putem declara mulțumiți.

Suedia și primejdia rusă.

Berlin. — Pressa suedeză e foarte neliniștită din cauza intențiilor de expansiune ale Rusiei în direcțiunea unui port liber de ghiată, și este de părere, că pentru Suedia există pericol chiar dacă Rușii ar voi să cucerească Constantinopolul, întrucât Mediterana nu este o mare deschisă. Porturile ruse dela nord și est sunt blocate de ghiată în timpul iernei. Drumul prin Persia a fost închis de Anglia, iar perspectiva unor porturi bune la Oceanul Pacific a fost nimicită de Japonia. De aceea Rusia va rămâne un pericol pentru țările scandinave, mai mult chiar ca pentru cele din Balcani, fiindcă ieșirea prin Scandinavia este mult mai amăgitoare ca aceea din Dardanele.

Rusia va insista, bine înțeles, asupra amelor ieșiri, de aceea țările neutre dela nordul și estul Europei au mare interese ca puterea rusă să fie înfrântă în mod energic.

Misiunea militară italiană în Rusia.

București. — O misiune militară italiană compusă din colonelul de cavalerie Marsengo și locotenentul de geniu Guidi, a sosit în Capitală venind din Italia prin Niș-Sofia. Misiunea a plecat în Rusia unde va asista la lupte.

Sârbii în Durazzo.

Berlin. — „Tägliche Rundschau” anunță că Sârbii au intrat în Durazzo. Essad Pașa s'a refugiat în Italia. Muntenegrinii afirmativ au ocupat muntele Tarabos, iar o altă coloană înaintază spre Scutari.

Guvernul spaniol a dimisionat.

Paris. — Agenția Havas anunță că ministrul spaniol Dato și-a înaintat demisia nereușindu-i să rezolve chestia împrumutului, din cauza atitudinii ministrului de finanțe. În cercurile politice se crede că regele îl va însărcina probabil iarăși pe Dato cu formarea noului guvern.

Rusia și alegerile din Grecia.**— Declarațiile unui diplomat rus. —**

Ziarul „München-Augsburger Zeitung” publică declarațiile dela vale ale unui distins personaj al diplomației rusești despre stările din Balcan în legătură cu rezultatul alegerilor din Grecia:

Intreagă diplomația din Balcani, deși în unele state trăiește ideea slavă, face o politică cu mult mai reală, decât să treacă cu ușurință la ordinea zilei peste situația creată prin intrarea Serbiei în Albania. Dificultățile ce s'au ivit pentru Rusia privitor la continuarea tratatelor cu statele balcanice sunt o consecință a considerației ce le are față de Serbia, și pe cari Rusia trebuie să le aibe, dacă nu voințe să-și piarză deplin prestigiul în Balcani. Promisiunile Rusiei ar pierde creditul dacă nu va ține necondiționat și în orice împrejurări la Serbia. Din asta a rezultat însă pentru continuarea tratatelor cu România, a cărei colaborare militară e de cea mai mare importanță pentru Rusia, chestia pare aproape de nerezolvat.

Colaborarea Bulgariei cu Rusia e imposibilă tot din cauza Serbiei. La aceasta se mai adaugă că Bulgaria nu se mulțumește cu promisiuni, ci pretinde o imediată rectificare a frontierelor ei cu România și Serbia. Dar împlinirea acestei pretențiuni e imposibilă, câtă vreme Rusia n'a cucerit nici o milă cvadrată din teritoriile ce le promite României și Serbiei. Dacă noi vom trebui să purtăm război cu Turcia și eventual cu Grecia — spun Bulgarii — atunci vrem cel puțin să fim în posesiunea teritoriilor române și sârbești, dorite. Urcarea pretențiilor bulgare, afară de o emancipare potențată a politicii sârbești, mai provoacă și urcarea pretențiilor României, iar dacă după revenirea lui Venizelos la guvern, vor fi reluate tratativele cu Grecia, atunci posibil că și Grecia va urca pretențiunile în urma neîncrederii reciproce. În consecință rezultatul alegerilor din Grecia nici decum nu pare să însemne biruința diplomației rusești. (B. Tgb.)

INFORMAȚIUNI

Arad, 24 Iunie 1915.

O donațiune a reginei Maria a României. Ni se anunță din București, că M. S. regina Maria a donat muzeului Sf. Gheorghe din Târgoviște un evantai foarte artistic și de valoare mare care fusese proprietatea Reginei Victoria a Angliei, mătușa Augustei Suverane a României.

Promovare. Ni se comunică din Cluj; Sâmbătă, în 19 Iunie, a fost promovat la universitatea de aici doctor în drept harnicul fost președinte al societății universitarilor români d. catehet gr.-or. **Nicodim Cristea**, originar din Neagra. Tot atunci a fost promovat doctor în medicină d. **Alexandru Pop**, originar din Socol. Felicitările noastre!

Nou inginer român. Ni se comunică din Budapesta, că d. **Nicolae Dordea** a obținut diploma de inginer la politehnica din Budapesta. Felicitări.

Moartea eroului colonel Ștoldea. Din Blaj primim următoarea știre întristătoare:

— **Colonelul Ștoldea**, grav rănit pe câmpul de luptă dela Blitia a murit în ziua de 19 Iunie în spitalul din Budapesta. Inmormântarea eroului nostru se va face azi, **Mercuri**, în 23 Iunie n., în orele d. a. în cripta familiară din Blaj. **Odihnească în pace.**

† **Aurelia Ciocol.** Primum următorul anunț funebral: Cu suflet îndurerat și inima zdrobită de durere vestim moartea scumpei soție, fiică, soră, cumnată și mătușă **Aurelia Ciocol** născ. Ioanovici, întâmplată în 6/19 Iunie a. c. în vârstă de 48 ani. Rămășițele pământești ale scumpei decedate se vor depune spre vecinică odihnă în cimitirul ortodox-român din Hitias în 8/21 Iunie a. c. la 2 ore d. a. Hitias, în 7/20 Iunie 1915. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată! **George Ciocol**, paroh ort. ca soț, **Iuliana Ioanovici** ca mamă, **Alexandru Ioanovici**, paroh ort. în Cerna, cu soția **Valeria** ca frate și noră. **Aurelia** și **Cornelia Ioanovici** ca nepoate. **Avram Ciocol** paroh ort. în Vucova cu soția **Ana**. Transmitem îndureratei familii sincere condoleanțe.

Serbătorirea recuceririi Lembergului. Orașul Arad a dat ieri seară într'un chip impozant expresiune bucuriei generale ce stăpânește țara întreagă pentru isgonirea Rușilor din capitala Galitiei pe care armata austro-ungară fu nevoită să o cedeze acum aproape un an armatelor moscovite ce năvăliră ca un puvoi, în număr covârșitor pe teritorul monarhiei. Ieri seara întreg oășul la apelul primarului a fost iluminat și pavoazat cu steaguri încă peste zi. Pentru seara la orele 8 a fost anunțată o preumblare de sărbătoare cu orchestra militară în frunte pe strada principală a orașului. La ora fixată s'a pornit dela liceul arădan un convoiu, care părea că nu mai avea sfârșit, cu orchestra militară, autoritățile orașului și militare a garnizoanei în frunte, compus din liceeni și soldaților garnizoanei și a celor din spitalele din Arad purtând lampioane și steaguri cu colorile germane, austriace, ungare și românești. Bulevardul **Andrássy** era tixit de mulțimea ce se adunase din întreg orașul. Convoiu care din fața liceului trecuse pe bulev. **Andrássy** în acordurile imnurilor patriotice a marșurilor militare, a făcut un popas în fața palatului prefecturii comitatului, unde prefectul, baronul **Ivan Urban** într'un discurs scurt a remarcat victoria strălucită reputată de armata austro-ungară, exprimând mulțămia eroice armatei victorioase. De aci convoiul pornind mai departe s'a oprit în fața palatului primăriei unde orchestra militară a intonat imnul maghiar și „Wacht am Rhein”, plecând apoi mai departe la biserica **Luther** convoiul, trecând de partea stângă a bulevardului a pornit îndărăt, trecând prin strada **Atzél Péter**, piața libertății, strada **Simonyi** până în fața școlii industriale de lemn și metal, unde s'a disolvat. Pe întreg drumul orchestra a intonat imnuri patriotice și marșuri militare.

Știri din România. Din Odessa se anunță că au plecat din acea localitate mai multe transporturi de cereale pentru România.

Ambasadorul Spaniei în audiență la monarhul. Se anunță din Viena: M. Sa monarhul l'a primit Marți înainte de amiază în castelul din **Schönbrunn** în audiență pe ambasadorul Spaniei la Viena, **Don Antonio Castro Y Casaleiz**.

Belgienii se întorc în patria lor. Guvernul olandez publică oficios că în Octomvrie se găseau în Olanda 800 mii refugiați din Belgia, dar acest număr s'a redus până acum la 80 mii reîntorcându-se ceilalți în patria lor.

În vileglatură la Sinaia. Cetim în „Adevărul”: Încă un fel de a înțelege atitudinea noastră neutrală și faptul că la Sinaia s'au angajat toate camerile dela cele trei hoteluri din parc și ministrii pdenipotențieri au început să sosească pentru sezon. **D. von dem Busche**, ministrul Germaniei, sosește peste câteva zile, iar d. **Radeff** ministrul Bulgariei se află la Sinaia unde a închiriat o vilă.”

Conferința contelei Apponyi. Sâmbătă seara în 19 l. c. și-a ținut contele **Apponyi** conferința despre războiul actual, conferință pe care am anunțat-o și noi la timpul său. Contele **Apponyi** a venit la Brașov la invitarea Reuniunii Fem. rom. cat. din loc, care — după cum a spus-o și abatele **Melsel** în discursul de bineventare — a avut în vedere un scop dublu: contribuiri nobile pentru „Crucea Roșie” desp. Brașov, precum și picurarea nădejdi în sufletele patrioților.

Contele **Apponyi** a vorbit ungurește cam vre-o trei sferturi de ceas arătând scăderile țărilor dușmane, cărora le pune față în față puterea morală a celor două eventual trei imperii aliate: **Austro-Ungaria**, **Germania** și **Turcia**. A arătat apoi conferențiarul mijloacele meschine, cu cari procedează dușmanii noștri și mai ales **Rusia**, care a țesut și țese la intrigi în Balcani — **Serbia** și în partea nordestică a **Ardealului**. A spus apoi, că până când mai există un picur de putere de viață în națiunea maghiară, nu se va înstrăina nici o palmă de loc din scumpa **Ungarie**.

Cam în acelaș patriotic senz a vorbit apoi conferențiarul și nemțește. Aici a insistat mai mult însă asupra trădării Italiei făcând și câteva propozuri ilariante.

Tot aici amintim că contele **Apponyi** a făcut mai multe vizite notabililor din oraș, între cari și părintelui protopop **Dr. Vasile Saftu**. (G. T.)

Revărsări de ape în Bulgaria. Din cauza ploilor mari creșterea râului **Marița** din Bulgaria a devenit atât de mare, încât apele au început să se reverse inundând mai multe sate pe cursul inferior al fluviului.

Ultima oră.**VENIZELOS ÎN AUDIENȚĂ.**

Atena. — Regele Greciei îl va primi Vineri în audiență pe **Venizelos**. Acestei audiențe i se atribuie o mare importanță.

TRUPELE AUSTRO-UNGARE AU INTRAT ÎN MIKOLAJOV.

Budapesta. — Dela cartierul presei se anunță: În Polonia rusească Rușii s'au văzut siliți să renunțe la linia **Sandomierz—Ostroviec**.

Pe **Nistru**, în jur de **Zydaczov** se dau lupte favorabile pentru noi. Am ocupat **Mikolajov**. În fața frontului armatei lui **Pflanzer-Baltin** stăpânește deplin liniște.

RUȘII PREGĂTESC O NOUĂ DEFENSIVĂ LA BUG.

Berlin. — „Secolo” anunță din Londra că Rușii se pregătesc să se opună înaintării armatelor austro-ungare și germane dealungul râului **Bug**. Aceasta e cea din urmă linie de defensivă a Rușilor în Galitia.

ITALIENII RESPINȘI LA KISPAHL.

Budapesta. — Dela cartierul presei se anunță: Italienii au atăcat coama de munte **Kispahl** de lângă strămtăoarea **Plöcken** dar i-am respins în mod sângerous.

Pe linia dela **Isonzo** au avut loc numai atacuri mai mici nereușite și lupte de artilerie.

POȘTA ADMINISTRATIEI.

Romul **Barbu**, Cârnecea. Am primit 14 cor. în abonament până la 15 Octomvrie a. c.

Petru Negru, Toracul-mare. Am primit 6 cor. în abonament până la 15 Septemvrie a. c.

Redactor responsabil: **Constantin Savu**.

Se caută

un elev
la tipografia „Concordia” Reflectantul are să fie împlinit vârsta de 14 ani și să fi absolvat cel puțin 2 clase civile ori gimnaziale. Doritorii să se adreseze la administrație.